

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.047 van 25 april 2012
in de zaak A. 204.522/XIV-34.162**

In zake : Beke BALECI
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jürgen Millen
 kantoor houdend te 3730 Hoeselt
 Tongersesteenweg 4 bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 18 april 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de gevangenisdirecteur van Hasselt van 13 april 2012, waarbij aan Beke Baleci een tuchtsanctie van 30 dagen individueel regime wordt opgelegd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 april 2012 om 11.30 uur.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Quadflieg, die loco advocaat Jürgen Millen verschijnt voor de verzoeker, en attaché Wim Van Brussel, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is gedetineerd in de gevangenis van Hasselt.

3.2. Op 12 april 2012 stelt penitentiair beambte Ilse Bervoets een rapport aan de directeur lastens de verzoeker op. Daarin wordt het volgende vermeld :

“Bij deze wil ik U melden dat Baleci Beke ernstig sexueel gedrag uit naar mezelf. Onderweg naar zijn individuele wandeling vertelde bovenvermelde gedetineerde me dat hij zin in sex had. Hij zei ‘Ik zit al veel jaren vast en de eerste die ik ga neuken ben jij! Ik wil U zeker zien als ik vrij kom’

Toen ik hem nadien, in het deurgat van zijn cel, uitdrukkelijk meedeelde dat zijn sexuele uitingen niet gewenst waren bleef hij herhalen wat hij allemaal met mij zou kunnen doen! ‘Kijk maar eens hier’ zei hij, terwijl hij sloeg met zijn hand op zijn geslachtdeel. Hij vond het zelfs noodzakelijk om zijn erectie aan mij te tonen! Geschrokt probeerde ik de celdeur dicht te doen maar hij plaatste zijn voet in het deurgat zodat ik deze niet kon sluiten. Hij vroeg me herhaaldelijk ‘Geef me een kus, geef me een kus’ en bleef zich sexueel opdringen.

Hij greep me zelfs bij mijn arm om me dichterbij naar zich toe te trekken. Met veel trekken en duwen heb ik dan toch de celdeur dicht gekregen.

Dit incident heeft me zwaar getroffen, ook omdat ik op dat moment alleen op sectie stond.”.

3.3. Op 12 april 2012 wordt de verzoeker medegedeeld dat er een tuchtprocedure tegen hem wordt opgestart en dat hij op 13 april 2012 voor het tuchtcollege van de gevangenis dient te verschijnen.

3.4. Op 13 april 2012 wordt de verzoeker in aanwezigheid van zijn raadsman gehoord.

3.5. Nog op 13 april 2012 legt de gevangenisdirecteur de tuchtsanctie “30 dagen individueel regime” op. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd :

“Betrokkene ontkent grotendeels de feiten die hem ten laste worden gelegd. Hij geeft enkel toe dat hij PBA Bervoets Ilse heeft beledigd door te vragen of ze een nieuwe carrière wil uitwerken. Er zijn geen getuigen die de feiten kunnen bevestigen noch ontkennen, doch PBA Bervoets Ilse is een beëdigd ambtenaar. Mevr. Bervoets is formeel dat dit verhaal klopt. Dhr. Baleci Beke heeft een ernstige overtreding begaan en schade gebracht aan de integriteit van een personeelslid.”.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel

5.1. De verzoeker voert als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat het opleggen van een tuchtsanctie van 30 dagen individueel regime tot gevolg heeft dat hij een tuchtsanctie opgelegd krijgt die gesteund is op een miskennis van het fundamentele recht op een onpartijdige en onafhankelijke rechter, het miskennen van zijn recht van verdediging in tuchtzaken en het niet motiveren van deze zware sanctie.

De opgelegde tuchtsanctie heeft tijdens de uitvoering ervan tot gevolg dat de verzoeker in bijzonder ernstige mate afgezonderd wordt van medege-detineerden. Maar de tuchtsanctie heeft, zelfs nadat zij ten uitvoer werd gelegd, nog haar invloed voor de verzoeker en dit op diverse vlakken.

Aan de ene kant kan de gevangenisdirectie, wanneer de verzoeker het voorwerp van een nieuwe tuchtprocedure zou uitmaken, verwijzen naar de thans aangevochten tuchtrechterlijke beslissing. Aan de andere kant kan de houding van de verzoeker een rol spelen bij het (eventueel) toekennen van uitgaansfaciliteiten of strafuitvoeringsmodaliteiten door respectievelijk de dienst detentiebeheer van het ministerie van justitie (wat betreft de uitgaansfaciliteiten) en de strafuitvoeringsrechtbanken (wat betreft de strafuitvoeringsmodaliteiten beperkte detentie, elektronisch toezicht of voorwaardelijke invrijheidstelling).

De verzoeker heeft in het kader van de tuchtrechtelijke zitting uitdrukkelijk verwezen naar het feit dat hij voor de strafuitvoeringsrechtbank dient te verschijnen en dat de voorliggende tuchtprocedure een zware impact hierop heeft, onverminderd dat dit uiteraard aangehaald kan worden indien de verzoeker in de toekomst nieuwe “tuchten” zou oplopen.

De verzoeker dient bovendien te wijzen op het gegeven dat het voorliggend tuchtrapport ook een gevaar voor zijn relatie kan betekenen, aangezien zijn partner geconfronteerd wordt met de verzoeker die zijn onschuld uitschreeuwt, doch die momenteel dertig dagen individueel regime krijgt voor zaken die hij niet deed.

Beoordeling

5.2. De grondvoorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel maakt, naast de ernst van de aangevoerde middelen, een aparte wettelijke voorwaarde uit om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen besluiten. Verzoekers verwijzing naar de door hem aangevoerde ernstig middelen, te weten een miskennis van het fundamentele recht op een onpartijdige en onafhankelijke rechter, het miskennen van zijn recht van verdediging in tuchtzaken en het niet motiveren van deze zware sanctie, is derhalve niet van aard om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in zijn hoofdte aan te tonen.

5.3. De verzoeker moet in zijn verzoekschrift duidelijk en concreet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat hij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte ondergaat of dreigt te ondergaan. Hij mag zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel concrete gegevens aanvoeren waaruit blijkt dat hij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de verwerende partij mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoeker aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Het betoog van de verzoeker dat de opgelegde tuchtsanctie tijdens de uitvoering ervan tot gevolg heeft dat hij in bijzonder ernstige mate afgezonderd wordt van medegedetineerden, omvat slechts algemeenheden en toont niet op afdoende concrete wijze aan welke impact de tuchtstraf op zijn persoonlijke situatie heeft.

De tuchtstraf bestaande uit dertig dagen individueel regime, met de mogelijkheid tot glasbezoek, beperkt weliswaar de bewegingsvrijheid en de contactmogelijkheden van de verzoeker en vormt gewis een nadeel voor hem, maar dit nadeel vertoont op zich niet de vereiste ernst om een schorsing van de bestreden beslissing te rechtvaardigen. De verzoeker toont niet aan waarom dat in zijn geval anders zou zijn en met name niet waarom de tenuitvoerlegging van de straf zijn situatie dermate zal verslechteren dat de negatieve gevolgen niet door een vernietigingsarrest zullen kunnen worden rechtgezet.

5.4. De mogelijke impact van de bestreden tuchtstraf op eventuele beslissingen inzake uitgaansvergunningen of penitentiaire verloven is niet te beschouwen als een rechtstreeks gevolg van de bestreden beslissing. Als dat nadeel gerealiseerd wordt, dan zullen andere beslissingen daarvan de oorzaak zijn. Overigens belet niets de verzoeker om zijn wettigheidskritiek op de bestreden beslissing aan de bevoegde instanties ter kennis te brengen, voor het geval zij zich daarop zouden willen steunen om de wettelijke strafuitvoeringsmodaliteiten te weigeren. Het door de verzoeker aangevoerde nadeel is niet alleen onrechtstreeks, maar ook hypothetisch. Dit laatste geldt evenzeer voor verzoekers betoog dat de bestreden tuchtsanctie kan worden aangehaald indien hij in de toekomst nieuwe “tuchten” zou oplopen.

5.5. Het betoog van de verzoeker dat het voorliggend tuchtrapport ook een gevaar voor zijn relatie kan betekenen, aangezien zijn partner geconfronteerd wordt met de verzoeker die zijn onschuld uitschreeuwt, wordt niet concreet aannemelijk gemaakt. In zoverre de verzoeker met zijn betoog een moreel nadeel aanvoert, zal dit in de regel worden hersteld door de morele genoegdoening die een vernietiging van de bestreden beslissing met zich meebrengt. Minstens maakt de verzoeker niet aannemelijk dat dit te dezen niet het geval zou zijn.

Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt de vordering.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 25 april 2012, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf, griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Stephan De Taeye